

VÝZNAM MORÁLNĚ POLITICKÉHO ČINITELE V MODERNÍ ARMÁDĚ

Div. gen. Čeněk Hruška

Nikdo nebude popírat důležitost armády v dnešní době, neboť dosud žijeme v situaci, v které stojí proti sobě dva tábory, z nichž kapitalistický tábor, aby rozšířil svoje panství a udržel svoji moc nad dělnickou třídou a malými národy, hlavně koloniálními, zbrojí vyvolává válečné konflikty a snaží se dokonce znovu zavést kapitalistické hospodářství v zemích lidových demokracií a dokonce i v Sovětském svazu. Je to pro nás demokraty směšné, ale američtí imperialisté ve svém velikášství se snaží provést tyto imperialistické plány a holedbají se svou finanční silou a pomocí svých kapitalistických satelitů v Organizaci spojených národů. Jejich imperialistické záměry prozrazuje jimi vyvolaná válka proti imalému, ale hrdinnému korejskému národu, válečné přípravy v západním Německu a pomoc trockistické Jugoslavii v jejím štvání proti Sovětskému svazu a proti zemím lidových demokracií. Proto se země lidových demokracií snaží, aby vzhledem k situaci a štvání imperialistů do války měly svoje armády v pořádku, aby byly připraveny v plné zbroji, kdyby se imperialistické státy odhodlaly je napadnout.

Sílu moderních armád na místě ne posledním tvoří jejich politická vyspělost a jejich politická jednota. Příslušníci naší lidové armády mají a musí vědět, proč jsou v armádě a proč, kdyby došlo k válce, mají bojovat. A tu je nutno připomenout všem příslušníkům naší armády slova prezidenta republiky, vrchního velitele branné moci Klementa Gottwalda, který při zahájení školy pro osvětové pracovníky 18. října 1948 pravil: „Morální a politický potenciál země, morální a politický činitel vůbec, je velmi důležitý ve vedení soudobé války a také ve výstavbě armády. Chceme mít armádu věrnou a oddanou lidu a lidově demokratickému režimu, prodchnutou bdělostí a ostražitostí k nepřátelům lidu. K tomu potřebujeme, aby příslušníci armády a zejména důstojnického sboru byli politicky vyspělí a uvědomělí, smýšleli a cítili tak, jak smýšlí a cítí náš lid a jeho nejpokrokovější složka — dělnická třída.

Ano, takovou armádu chceme a budeme mít, avšak k tomu musí směřovat úsilí hlavně velitelů a politických pracovníků všech stupňů a hlavně vyšších velitelů. Stalinská poučka o stálých činitelích rozhodujících o osudech války již nám velmi pomohla při budování naší nové armády. V této stalinské poučce se zdůrazňuje také význam morálního činitele, který pomáhá v nejtěžších situacích a který nám pomáhá nejenom v době války, ale také, a to zvláště v době míru, při výcviku a při budování armády. A na význam morálně politického činitele nesmí zapomínat žádný velitel při budování naší armády, hlavně při plnění našich nemalých úkolů.

Úspěšné plnění těchto úkolů při výcviku, při bojové a politické přípravě znamená, že tyto úkoly není možné plnit bez vysoké politické vyspělosti velitelů. A to je nutné vědět a to si musí každý velitel a politický pracovník uvědomit a pochopitelně musí stále studovat a osvojovat si marxisticko-leninskou teorii a tím zkvalitnit svoje znání o vědeckém socialismu. Soudruh Stalin na XVIII. sjezdu VKS(b) v roce 1939 o marxisticko-leninské výchově státních a stranických kádru pravil:

„Není snad třeba mluvit o velmi vážném významu stranické propagandy marxisticko-leninské výchovy našich pracovníků. Mám na zřeteli nejen pracovníky z aparátu strany, mám na mysli také pracovníky z organizací mládežnických, odborových, obchodních, družstevních, hospodářských, osvětových, vojenských a jiných. Je třeba uznat za axiom, že čím vyšší je politická úroveň a marxisticko-leninské uvědomění pracovníků z kteréhokoli oboru státní správy a stranické práce, tím lepší a plodnější je sama práce, tím lepší jsou její výsledky. Je možno s jistotou říci, že kdybychom dovedli naše kádry všech oborů vyškolit

ideologicky a zocelit politicky tak, aby se mohly samostatně orientovat ve vnitřní a mezinárodní situaci, kdybychom z nich dovedli učinit zcela vyspělé marxisty-leninovce, mohli bychom plným právem pokládat všechny naše otázky z devíti desetin již za vyřízené.“

Ano, tak vysoko cení marxisticko-leninskou úroveň u státních a stranických pracovníků geniální Stalin. A to, myslím, že nám všem, hlavně velitelům, má být pobídkou k ještě usilovnějšímu studiu velikého učení Marxova a Leninova. Bez ovládnutí teorie vědeckého socialismu nemůže být u nás všestranně vzdělaný velitel, to si musí uvědomit každý náš důstojník a generál.

„Je tedy úkolem politické výchovy v armádě učit především marxismu-leninismu, mimo jiné i proto, že jedině učení marxismu-leninismu může být základem pokrokové a moderní vojenské vědy, že jedině na podkladě teorie marxismu-leninismu můžeme správně a úspěšně řešit otázky obrany státu a lidové obrany vlasti.“

To také řekl prezident republiky Klement Gottwald při zahájení školy pro osvětové pracovníky.

Naši velitelé a političtí pracovníci musí mít také na paměti to, co dělá naši armádu politicky jednotnou. To znamená, že v naší armádě nemůže mít jiné nazírání na socialismus velitel a druhé nazírání voják. Na socialistické zřízení a na budování socialismu v naší zemi musí mít jednotný názor jak velitel, tak prostý příslušník naší armády. Naši velitelé musí mít stále na poměti slova, která řekl o Sovětské armádě jeden z vůdčích činitelů sovětské vlády M. I. Kalinin: „Sovětská armáda,“ pravil M. I. Kalinin, „je zvláštní armáda, jež není podobná žádné dřívější armádě ruské, ani žádné armádě evropské. Její složení je skutečně lidové. Vojáci i velitelé Rudé armády jsou z jedné třídy, což není ani v jedné soudobé armádě. Naše armáda je spojena nesčetnými pouty s lidem jak ve způsobu života, tak i společensky.“ Dnes ovšem takové armády, jako je Sovětská armáda, budují všechny lidově demokratické státy, to znamená, že takovou armádu buduje i náš stát, a je pochopitelné, že již dnes je mezi naší armádou a armádami kapitalistických států veliký rozdíl. V naší armádě se tvoří politická jednota mezi velitelem a vojínem a to naši armádu přibližuje Sovětské armádě. Také styk naší armády s lidem je čím dál tím těsnější. Naše armáda je dnes milována pracujícím lidem, je čím dál tím těsnější spolupráce mezi nimi, jak to dokázal Den čs. armády v říjnu 1951, a tu můžeme říci, že i zde se přibližujeme našemu vzoru — slavné Sovětské armádě.

A v tom se jeví již dnes morální převaha naší armády nad armádami buržoasními. Vždyť vojn buržoasní armády nemá a nemůže mít stejný zájem jako jeho důstojník a velitel. Vezměme na př. dnešní válku v Koreji. Američtí imperialisté se snaží porazit si hrdinný národ Koreje proto, aby tuto malou zemi mohli vykořisťovat, a přitom tato malá země má jím být strategickou základnou a mostem k úderu na velkou Čínu a Sovětský svaz. Američtí imperialisté by se chtěli zmocnit velikého přírodního bohatství, které jim uniklo po Říjnové revoluci v roce 1920 a také po roce 1949, kdy čínský lid definitivně vyhnal ze své země nejen zrádce Čankajška, ale také americké a ostatní imperialisty.

Ano, jaký zájem může mít americký, anglický nebo francouzský dělník, který je náhodou v uniformě, o to, že jeho kapitalista chce znovu vykořisťovat tyto národy a obohacovat se na jejich účet. A tento proletář má cestu k jeho bohatství a novému vykořisťování zabezpečit svým tělem, strádáním na frontě, mnohdy těžkým zraněním, které ho vyřadí z normálního života a udělá jej prosebníkem u těch, kterým pomáhal znovu k bohatství a vykořisťování.

Imperialisté, aby dosáhli u svého vojáka — proletáře — poslušnosti k svému kapitalistickému režimu, vedle mechanického drillu a hrubého nátlaku na něho, snaží se jej přimět k povolnosti pomocí lživé protisocialistické propagandy, pomocí šovinistického nacionalismu a i podněcováním nízkých pudů. Tím chtějí překlenout rozdíl mezi dělnickou a kapitalistickou třídou v kapitalistické armádě a vytvořit z dělnické třídy v jejich armádě poslušný nástroj pro svoje imperialistické a vykořisťovatelské plány. Tuto činnost, jak získat vojáka pro imperialistické zájmy, jsme viděli v hitlerovské armádě a dnes to vidíme v armádě americké, anglické a jiných kapitalistických armádách, jak se tam pomocí agitace a lživé propagandy snaží získat vojáky pro své imperialistické zájmy.

To je rozdíl mezi naší lidovou armádou, která nemá imperialistické zájmy, a armádami kapitalistických států. Systém naší výchovy je docela jiný a musí být jiný, nežli je v kapitalistických armádách. Vždyť naše lidově demokratická republika spěje k socialismu. Výchova v naší armádě je tedy výchova komunistická, která potírá nacionalismus a hlavně imperialismus, vychovává vojáky a důstojníky ke sbratření národů, kteří chtějí mír, vychovává vojáky a důstojníky k proletářskému internacionalismu. To dokazuje, že mezi naší armádou a armádami lidově demokratických států a armádou Sovětského svazu jsou nejlepší bratrské styky. V naší armádě se propagují sympatie k dělnické třídě kapitalistických států a boj dělnické třídy kapitalistických států se popularisuje, čímž se vychovává voják i důstojník v proletářském internacionalismu. A takový přátelský poměr není, nebude a nikdy nemůže být mezi kapitalistickými armádami, i když jdou svorně proti armádě Sovětské a armádám lidově demokratických států. I v tom je rozdíl mezi armádami lidově demokratickými a Sovětskou armádou proti armádám kapitalistickým.

Imperialisté a jejich sluhové, praví socialisté i naši zrádci nejen v Americe, ale i v jiných kapitalistických státech dívají se s despektem na snažení našeho lidu, který buduje socialismus a nevěří, že náš lid vybuduje socialismus. Zrovna tak se dívají na snažení našeho lidu při budování nové armády a nevěří, že takovou vybudujeme a že naše armáda bude moderní a bojeschopnou armádou. Můžeme se vrátit zpět do dob před druhou světovou válkou. I tehdy se buržoasie nejen u nás, ale ve všech kapitalistických státech společně s pravicovými socialisty dívali na budování socialismu v Sovětském svazu s despektem a nevěřili, že se Sovětskému svazu socialismus podaří vybudovat. Tvrdili, že pětiletky v Sovětském svazu, to prý je komunistická propaganda. O Rudé armádě tvrdili, že nevydrží sebemenší úder nepřítele. A co se stalo? Nejen že byl vybudován socialismus v Sovětském svazu, to jest na jedné šestině světa, ale jeho Rudá armáda v druhé světové válce rozdrtila nejsilnější armádu světa — hitlerovskou armádu. A dnes, nejen že byl vybudován socialismus v Sovětském svazu, ale dnes se v Sovětském svazu buduje komunistická společnost, taková je pravda a skutečnost.

A to bude i u nás. Mohou se smát, mohou nevěřit, že vybudujeme socialismus v naší zemi a že vybudujeme novou armádu. Vybudujeme socialismus v naší zemi, a to v dohledné době. Vybudujeme novou armádu, která se bude podobat našemu vzoru — Sovětské armádě, která bude a dnes již je postrachem válečných štváčů. Ovšem — socialismus nám nepadne s nebe. Ten je nutno budovat, při čemž je nutno překonávat všechny překážky, které nejsou malé. Zrovna tak naši novou armádu, to znamená moderní armádu, nevybudujeme lehce, bez překážek; i to si musíme uvědomit. Kus cesty k vybudování takové armády jsme již urazili. Nyní je nutné armádu dobudovat a ještě to nebude lehké, i když jsme se mnohému naučili. A to znamená a je nutno to zdůraznit, že bez sovětské vojenské vědy novou armádu nevytvoříme. To si musí uvědomit všichni naši velitelé.

Proto se ještě s větším vypětím musíme učit, studovat vědecký socialismus a sovětskou vojenskou vědu, abychom tím rychleji mohli řešit problémy výcviku, výchovy příslušníků armády a navzdory všem našim nepřítelům urychleně vybudovat novou, moderní armádu, armádu nového typu, která se bude podobat Sovětské armádě.

